

[Ole Vig Jensen]

der tale om genfremstættelse af to lovforslag, som tidligere har været til behandling, og hvor Det Radikale Venstre har tilkendegivet sin stilling, og vi har ikke ændret holdning.

Begge forslag er for vidtgående. Når jeg siger det på den måde, så er det, fordi vi ikke er afvisende over for til stadighed at overveje og nyvurdere den nugældende opgavefordeling. En sådan opgavefordeling og en stadig opgaveudlægnings sker jo i øvrigt til stadighed. Adskillige opgaver er i de senere år lagt ud, dels fra staten til henholdsvis amter og kommuner, dels fra amtskommunerne til kommunerne.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse er der tale om en decentraliseringsproces, som på én gang kan være med til at styrke og udvikle vort folkestyre og hensigtsmæssigt skabe forenkling og overskuelighed til gavn for borgere og samfund. Der er sket meget i de senere år, og mere vil givetvis komme til.

Vi skal efter vores opfattelse fortsat sikre først og fremmest en klar opgavefordeling mellem stat, amter og kommuner på en måde, der modvirker enhver form for dobbeltadministration. Opgaverne skal løses dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt, og så tæt på borgerne som muligt, som det også er tilkendegivet såvel af regeringen som af adskillige partier her i dag, og Det Radikale Venstre deler den opfattelse.

Vi vil dog gerne deltage i videre drøftelser om en fortsat opgaveudlægnings, og det kan vel ikke afvises, at også de igangværende frikommuneforsøg vil give anledning til ændringer i den nuværende opgavefordeling. Jeg går ud fra, at indenrigsministeren vil forvalte den side af sagen på en sådan måde, at Folketinget får lejlighed til at tage stilling, når der foreligger resultater af de pågældende frikommuneprojekter.

Når det gælder statsamterne, er der, som det allerede er nævnt, tale om en decentralisering fra staten og ud i de regionale områder, og det er svært at se, hvordan man, generelt i hvert fald, kan gøre det meget mere hensigtsmæssigt. Men også her kan vi godt drøfte enkeltområder.

Til slut må jeg sige, at hvis Folketinget skulle følge Fremskridtspartiets forslag – hvad der ikke er udsigt til i dag, hvis man har lyttet til debatten – så ville der mangle svar på en række spørgsmål, som uvægerligt vil dukke op, hvis vi her og nu nedlagde amtskommunerne.

Glønborg (KRF):

Hvis man nedlægger amterne, så skal opgaverne enten lægges over til staten, hvilket Kristeligt Folkeparti ud fra et ønske om ikke at centralisere mere vil sætte sig imod, eller til primærkommunerne, og så frygter vi, at vi i løbet af få år vil konstatere, at en lang række kommuner er for små til at løse de opgaver, de nu har fået, og så kommer ønsket om at få kommunerne gjort noget større, og det er vi absolut imod.

Så vi har svært ved at se, at der er nogen fornuftige grunde til at gå ind for de forslag, Fremskridtspartiet har fremsat her, om at afskaffe amterne.

Derimod ser vi meget gerne en fortsat drøftelse i hvert enkelt tilfælde om opgavefordelingen. Lad os gå meget frit til den opgave og se på, hvem der løser opgaverne bedst. Jeg er helt overbevist om, at vi kan komme videre med hensyn til decentralisering. Det er vores principielle holdning.

Det er jo ingen hemmelighed, at det er sygehusvæsenet, der har givet de største problemer i amterne, og det er ikke så mærkeligt. Det er en kæmpemæssig og meget, meget vanskelig opgave. Jeg synes, det er lidt for nemt, når fru Lis Noer Holmberg henviser til, at man alle steder har været utilfreds. Jeg er stensikker på, at den utilfredshed ville have vist sig, uanset hvem der skulle igennem den opgave, som amterne har været igennem nu.

Vi vil være absolut modstandere af at lægge sygehusvæsenet om til statsdrift. Men vi vil se med megen glæde på, om man fra indenrigsministerens side vil presse amterne lidt for at få institutionaliseret samarbejdet omkring løsningen af visse specialopgaver for sygehusene.

Vi mener, at amterne har en passende størrelse som enheder til at indgå i samarbejdende fællesskaber. Jeg mener ikke, at vi skal etablere specielle sygehusregioner. Nogle har talt om 3-4 sygehusregioner i landet, men jeg er af den opfattelse, at nogle specialer kun skal løses ét sted i Danmark, andre vil det være rimeligt at få løst tre steder, andre vil det være rimeligt at få løst fem steder, og atter andre vil det være rimeligt at få løst 14-15 steder. Der må et godt stykke planlægningsarbejde til imellem amterne, for at man får den rigtige placering af disse specialer.

Jeg synes, at indenrigsministeren må være rette institution til at prøve at skubbe det sam-